

ขอมากเกินไปหรือเปล่า

วันนี้ให้อ่านเรื่องง่ายๆ ครับ แต่เป็นเรื่องที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเพื่อความโปร่งใสของหน่วยงาน และให้สิทธิประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวก

นายวัสสุเป็นเจ้าของกิจการรับเหมาก่อสร้าง มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาด เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสรุปผลการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างในรอบเดือน (แบบ สขร. ๑) ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ - วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๒ ชุด ก็เพียง ๒ เดือนเท่านั้นครับ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาด มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยด้วยเหตุผลว่า นายวัสสุขอมากเกินไป นายวัสสุจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

องค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาดมีหนังสือชี้แจงและส่งสำเนาเอกสารไปประกอบการพิจารณาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างในรอบเดือน (แบบ สขร. ๑) ในช่วงดังกล่าว มีจำนวน ๖๔ เรื่อง จัดทำฎีกาเบิกจ่ายแล้ว ๕๔ เรื่อง อยู่ระหว่างเบิกจ่าย ๑๐ เรื่อง เอกสารตามที่นายวัสสุมีคำขอ มีจำนวนมาก และต้องเก็บรักษาไว้เพื่อรอรับการตรวจจากหน่วยงานตรวจสอบ การถ่ายสำเนาเอกสารให้นายวัสสุอาจสูญหายได้ และเห็นว่าเป็นการร้องขอข้อมูลข่าวสารจำนวนมากโดยไม่มีเหตุสมควร ประเด็นนี้เป็นเหตุผลการปฏิเสธตามมาตรา ๑๑ ครับ ขออธิบายก่อนว่า แบบ สขร. ๑ คืออะไร และหน้าตาเป็นอย่างไร แบบ สขร. ๑ คือ แบบสรุปผลการจัดซื้อจัดจ้างในแต่ละเดือนที่หน่วยงานได้จัดซื้อไปไม่ว่าจะเป็นน้ำดื่ม อุปกรณ์สำนักงาน หรือการซื้อเพื่อออกไปจัดกิจกรรมสาธารณะนูน นั่น ในเดือนนั้นนั่นแหละครับ เป็นลักษณะใบขวงมี ๑๐ ช่องมีรายละเอียดของที่ซื้อ ราคากลาง ผู้ประกอบการรายใดได้ เหตุผลที่รายนี้ได้รับการพิจารณา เพื่อตรวจสอบว่าผู้ประกอบการรายใดเป็นเจ้าของผูกขาดกับหน่วยงานนั้นบ้างเพื่อความโปร่งใส คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า สรุปผลการจัดซื้อจัดจ้างในรอบเดือน (แบบ สขร. ๑) เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ (๘) เรื่องที่ ๒ ที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ทั้งที่หน่วยงานและในเว็บไซต์ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร และนายวัสสุสามารถขอสำเนาเรื่องนี้ได้ตามมาตรา ๙ วรรคสาม ดังนั้น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบ จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายวัสสุแนะนำเพิ่มเติมนิดหน่อยครับ หากท่านเห็นว่าเอกสารที่เขาขอมีจำนวนมากเป็นภาระในการถ่ายเอกสาร ก็ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอไปตรวจดูและถ่ายสำเนาเอกสาร พร้อมชำระค่าธรรมเนียมการถ่ายเอกสารได้ เพราะเขาจะได้ตรวจดูและถ่ายเอกสารเฉพาะที่จำเป็นต้องใช้ และลดปัญหาที่ให้ได้ขอ ที่ขอไม่ได้ให้ และไม่เป็นการกับทั้งสองฝ่าย

หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปได้นะครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๘๗ www.oic.go.th

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

(สค ๒๙๒/๒๕๕๙)